

Petrus und Johannes vor dem Rat der Juden

¹Während sie aber zum Volk redeten, traten zu ihnen die Priester und der Hauptmann des Tempels und die Sadduzäer,² die es verdross, dass sie das Volk lehrten und verkündigten in Jesus die Auferstehung von den Toten,³ und legten Hand an sie und setzten sie gefangen bis zum Morgen; denn es war schon Abend.⁴ Aber viele von denen, die dem Wort zuhörten, wurden gläubig; und die Zahl der Männer lag nun bei fünftausend.

⁵Als nun der Morgen kam, versammelten sich ihre Oberen und Ältesten und Schriftgelehrten in Jerusalem,⁶ Hannas, der Hohepriester, und Kaiphas und Johannes und Alexander und alle, die vom Geschlecht der Hohenpriester waren;⁷ und stellten sie vor sich und fragten sie: Aus welcher Kraft oder in welchem Namen habt ihr das getan?⁸ Petrus, voll des Heiligen Geistes, sprach zu ihnen: Ihr Obersten des Volkes und ihr Ältesten von Israel,⁹ wenn wir heute verhört werden wegen dieser Wohltat an dem kranken Menschen, durch die er geheilt worden ist,¹⁰ so sei euch und dem ganzen Volk von Israel kundgetan, dass im Namen Jesu Christi von Nazareth, den ihr gekreuzigt habt, den Gott von den Toten auferweckt hat, steht dieser hier vor euch gesund.¹¹ Das ist der Stein, von euch Bauleuten verworfen, der zum Eckstein geworden ist.¹² Und in keinem andern ist das Heil, auch ist kein anderer Name unter dem Himmel den Menschen gegeben, durch den wir sollen selig werden.

¹³Sie sahen aber die Freimütigkeit des

بطرس ويوحنا أمام مجمع اليهود

¹وَبَيْنَمَا هُمَا يُخَاطِبَانِ الشَّعْبَ أَقْبَلَ عَلَيْهِمَا الْكَهَنَةُ وَقَائِدُ جُنْدِ الْهَيْكَلِ وَالصَّدُوقِيُّونَ² مُتَصَجِّرِينَ مِنْ تَعْلِيمِهِمَا الشَّعْبَ وَبَدَأَهُمَا فِي يَسُوعَ بِالْفِتَاةِ مِنَ الْأَمْوَاتِ.³ فَالْقُوا عَلَيْهِمَا الْآيَاتِ وَوَضَعُوهُمَا فِي خَبْسٍ إِلَى الْعَدِ لِأَنَّهُ كَانَ قَدْ صَارَ الْمَسَاءُ.⁴ وَكَثِيرُونَ مِنَ الَّذِينَ سَمِعُوا الْكَلِمَةَ آمَنُوا وَصَارَ عَدَدُ الرِّجَالِ تَحَوُّ حُمْسَةِ آلَافٍ.

⁵وَحَدَثَ فِي الْعَدِ أَنَّ رُؤَسَاءَهُمْ وَشُيُوعَهُمْ وَكَتَبَتَهُمْ اجْتَمَعُوا إِلَى أَوْرَسَلِيمَ⁶ مَعَ خَيَّانٍ، رَئِيسِ الْكَهَنَةِ، وَقِيَافَا وَيُوحَنَّا وَالْإِسْكَنْدَرِ وَجَمِيعِ الَّذِينَ كَانُوا مِنْ عَشِيرَةِ رُؤَسَاءِ الْكَهَنَةِ،⁷ وَلَمَّا أَقَامُوهُمَا فِي الْوَسْطِ، جَعَلُوا يَسْأَلُونَهُمَا: بِأَيِّ قُوَّةٍ وَبِأَيِّ اسْمٍ صَنَعْتُمَا أَتْمَا هَذَا؟⁸ حَبِيزُ امْتَلَأَ بَطْرُسُ مِنَ الرُّوحِ الْقُدُسِ وَقَالَ لَهُمْ: يَا رُؤَسَاءَ الشَّعْبِ وَشُيُوعَ إِسْرَائِيلَ،⁹ إِنْ كُنَّا نُنْفِصُ الْيَوْمَ عَنْ إِحْسَانٍ إِلَى إِنْسَانٍ سَقِيمٍ بِمَاذَا سُفِي هَذَا، فَلْيَكُنْ مَعْلُومًا عِنْدَ جَمِيعِكُمْ وَجَمِيعِ شَعْبِ إِسْرَائِيلَ أَنَّهُ بِاسْمِ يَسُوعَ الْمَسِيحِ النَّاصِرِيِّ الَّذِي صَلَبْتُمُوهُ أَتْمُ، الَّذِي أَقَامَهُ اللَّهُ مِنَ الْأَمْوَاتِ، بِذَلِكَ وَقَفَ هَذَا أَمَامَكُمْ صَحِيحًا.¹¹ هَذَا هُوَ الْحَجَرُ الَّذِي اخْتَقَرْتُمُوهُ، أَنَّهَا الْبُتَاوُونَ، الَّذِي صَارَ رَأْسَ الرَّاوِيَةِ.¹² وَلَيْسَ بِأَحَدٍ غَيْرِهِ الْخَلَّاصُ، لِأَن لَيْسَ اسْمُ آخَرٍ تَحْتَ السَّمَاءِ قَدْ أُعْطِيَ بَيْنَ النَّاسِ بِهِ يَتَّبِعِي أَنْ تَخْلُصَ.

¹³فَلَمَّا رَأَوْا مُجَاهَرَةً بَطْرُسَ وَيُوحَنَّا وَوَجَدُوا أَنَّهُمَا إِنْسَانَانِ عَدِيمَا الْعِلْمِ وَغَامِيزَانِ تَعَجَّبُوا، فَعَرَفُوهُمَا أَنَّهُمَا كَانَا مَعَ يَسُوعَ.¹⁴ وَلَكِنْ إِذْ تَطَرَّوْا الْإِنْسَانَ الَّذِي سُفِيَ وَاقِفًا مَعَهُمَا لَمْ يَكُنْ لَهُمْ شَيْءٌ يُتَاقَصُونَ بِهِ.¹⁵ فَأَمَرُوهُمَا أَنْ يَخْرُجَا إِلَى خَارِجِ الْمَجْمَعِ وَتَأْمَرُوا فِيمَا بَيْنَهُمَا¹⁶ قَائِلِينَ: مَاذَا تَفْعَلُ يَهْدِيَنِ الرَّجُلَيْنِ؟ لِأَنَّهُ طَاهِرٌ لَجَمِيعِ سُكَّانِ أَوْرَسَلِيمَ أَنَّ آيَةً مَعْلُومَةً قَدْ جَرَتْ بِأَيْدِيهِمَا وَلَا تَقْدِرُ أَنْ تُنْكِرَ.¹⁷ وَلَكِنْ لِيَلَّا تَشِيعَ أَكْثَرُ فِي الشَّعْبِ لِهَذَا هُمَا تَهْدِيدًا أَنْ لَا يُكَلِّمَا أَحَدًا مِنَ النَّاسِ فِيمَا بَعْدَ يَهَذَا الْإِسْمِ.¹⁸ فَدَعَوْهُمَا وَأَوْصَوْهُمَا أَنْ لَا يَنْطَلِقَا الْبَتَّةَ وَلَا يُعْلِمَا بِاسْمِ يَسُوعَ.

¹⁹فَأَجَابَهُمْ بَطْرُسُ وَيُوحَنَّا وَقَالَا: إِنْ كَانَ حَقًّا أَمَامَ اللَّهِ أَنْ تَسْمَعَ لَكُمْ أَكْثَرَ مِنَ اللَّهِ فَاحْكُمُوا.²⁰ لِأَنَّا نَحْنُ لَا نُمَكِّنَا أَنْ لَا تَتَكَلَّمَ بِمَا رَأَيْنَا وَسَمِعْنَا.²¹ وَبَعْدَمَا هَدَدَوْهُمَا أَيْضًا أَطْلَفُوهُمَا إِذْ لَمْ يَجِدُوا الْبَتَّةَ كَيْفَ يُعَاقِبُونَهُمَا بِسَبَبِ

السَّعْبِ، لِأَنَّ الْجَمِيعَ كَانُوا يُمَجِّدُونَ اللَّهَ عَلَى مَا جَرَى.²² لِأَنَّ الْإِنْسَانَ الَّذِي صَارَتْ فِيهِ آيَةُ الشِّفَاءِ هَذِهِ كَانَ لَهُ أَكْثَرُ مِنْ أَرْبَعِينَ سَنَةً.

صلاة الكنيسة في اورشليم

²³ وَلَمَّا أُطْلِقَا أَتَيَا إِلَى رُفَقَائِهِمَا وَأَخْبَرَاهُم بِكُلِّ مَا قَالَهُ لَهُمَا رُؤَسَاءُ الْكَهَنَةِ وَالشَّيُوحِ.²⁴ فَلَمَّا سَمِعُوا رَفَعُوا بِنَفْسٍ وَاحِدَةً صَوْتًا إِلَى اللَّهِ وَقَالُوا: أَيُّهَا السَّيِّدُ، أَنْتَ هُوَ إِلَهُهُ الصَّانِعُ السَّمَاءَ وَالْأَرْضَ وَالْبَحْرَ وَكُلِّ مَا فِيهَا،²⁵ الْقَائِلُ بِقِمِّ دَاوُدَ قَتَاكَ: "لِمَاذَا ارْتَجَجْتَ الْأُمَمَ وَتَفَكَّرَ الشُّعُوبُ بِالْبَاطِلِ؟"²⁶ قَامَتْ مُلُوكُ الْأَرْضِ وَاجْتَمَعَ الرُّؤَسَاءُ مَعًا عَلَى الرَّبِّ وَعَلَى مَسِيحِهِ.²⁷ لِأَنَّهُ بِالْحَقِيقَةِ اجْتَمَعَ عَلَى قَتَاكَ الْفُدُوسِ، يَسُوعَ، الَّذِي مَسَخَّنَهُ، هِيرُودُسُ وَبِيلاطُسُ الْبُنْطِيُّ مَعَ أُمَمٍ وَشُعُوبِ إِسْرَائِيلَ²⁸ لِيَفْعَلُوا كُلَّ مَا سَبَقَتْ فَعَيْتُ يَدُكَ وَمَسُورُوكَ أَنْ يَكُونَ.²⁹ وَالْآنَ، يَا رَبُّ، انْظُرْ إِلَى تَهْدِيدَاتِهِمْ وَامْتَحِ عَيْدَكَ أَنْ يَتَكَلَّمُوا بِكَلَامِكَ بِكُلِّ مُجَاهَرَةٍ بِمَدِّ يَدِكَ لِلشِّفَاءِ وَلِنَجَرِ آيَاتٍ وَعَجَائِبٍ بِاسْمِ قَتَاكَ الْفُدُوسِ، يَسُوعَ.³¹ وَلَمَّا صَلَّوْا تَرَعَّرَعَ الْمَكَانُ الَّذِي كَانُوا مُجْتَمِعِينَ فِيهِ، وَامْتَلَأَ الْجَمِيعُ مِنَ الرُّوحِ الْقُدُسِ وَكَانُوا يَتَكَلَّمُونَ بِكَلَامِ اللَّهِ بِمُجَاهَرَةٍ.

تَشَارُكُ الْكَنِيسَةِ فِي أُورُشَلِيمَ

³² وَكَانَ لِرَجُلَيْنِ الَّذِينَ آمَنُوا قَلْبًا وَاحِدًا وَنَفْسًا وَاحِدَةً، وَلَمْ يَكُنْ أَحَدٌ يَقُولُ إِنَّ سَيِّئًا مِنْ أَمْوَالِهِ لَهُ بَلْ كَانَ عِنْدَهُمْ كُلُّ شَيْءٍ مُشْتَرَكًا.³³ وَبِقُوَّةِ عَظِيمَةٍ كَانَ الرُّسُلُ يُؤَدُّونَ الشَّهَادَةَ بِقِيَامَةِ الرَّبِّ يَسُوعَ وَبِعَمَّةِ عَظِيمَةٍ كَانَتْ عَلَى جَمِيعِهِمْ.³⁴ إِذْ لَمْ يَكُنْ فِيهِمْ أَحَدٌ مُحْتَاجًا لِأَنَّ كُلَّ الَّذِينَ كَانُوا أَصْحَابَ حُقُولٍ أَوْ بُيُوتٍ كَانُوا يَبِيعُونَهَا وَيَأْتُونَ بِأَتْمَانِ الْمِيعَاتِ³⁵ وَيَضَعُونَهَا عِنْدَ أَرْجُلِ الرُّسُلِ فَكَانَ يُوزَعُ عَلَى كُلِّ أَحَدٍ كَمَا يَكُونُ لَهُ حَاجَةٌ.³⁶ وَيُوسُفُ، الَّذِي دُعِيَ مِنَ الرُّسُلِ بَرْتَابَا، الَّذِي يُتَرَجَّمُ: ابْنُ الْوَعْظِ، وَهُوَ لَوِيُّ قُبْرَسِيِّ الْجِنْسِ،³⁷ إِذْ كَانَ لَهُ حَقْلٌ بَاعَهُ وَأَتَى بِالذَّهَبِ وَوَضَعَهَا عِنْدَ أَرْجُلِ الرُّسُلِ.

Petrus und Johannes und wunderten sich; denn sie merkten, dass sie ungelehrte und einfache Leute waren, und wussten wohl, dass sie mit Jesus gewesen waren.¹⁴ Sie sahen aber den Menschen, der geheilt worden war, bei ihnen stehen und hatten nichts dagegen zu sagen.¹⁵ Da hießen sie sie hinausgehen aus dem Rat und verhandelten miteinander und sprachen:¹⁶ Was wollen wir diesen Menschen tun? Denn dass ein offenkundiges Zeichen durch sie geschehen ist, ist allen bekannt, die in Jerusalem wohnen, und wir können's nicht leugnen.¹⁷ Aber damit es nicht weiter einreiße unter dem Volk, wollen wir ihnen ernstlich drohen, dass sie hinfort keinem Menschen von diesem Namen sagen.¹⁸ Und sie riefen sie und geboten ihnen, dass sie keinesfalls in dem Namen Jesu reden oder lehren dürfen.

¹⁹ Petrus aber und Johannes antworteten und sprachen zu ihnen: Richtet selbst, ob es vor Gott recht sei, dass wir euch mehr gehorchen als Gott.²⁰ Wir können's ja nicht lassen, zu reden, was wir gesehen und gehört haben.²¹ Aber sie drohten ihnen und ließen sie gehen und fanden nichts, wofür sie hätten bestraft werden können, um des Volkes willen; denn alle lobten Gott über das, was geschehen war.²² Denn der Mensch war über vierzig Jahre alt, an dem dieses Zeichen der Heilung geschehen war.

Das Gebet der Gemeinde in Jerusalem

²³ Und als man sie hatte gehen lassen, kamen sie zu den Ihren und berichteten, was die Hohenpriester und Ältesten zu ihnen gesagt hatten.²⁴ Als sie das hörten,

erhoben sie ihre Stimme einmütig zu Gott und sprachen: HERR, der du bist der Gott, der Himmel und Erde und das Meer und alles, was darinnen ist, gemacht hat;²⁵ der du durch den Mund Davids, deines Knechtes, gesagt hast: "Warum toben die Heiden, und die Völker nehmen sich vor, was umsonst ist?"²⁶ Die Könige der Erde erheben sich und die Fürsten versammeln sich zuhauf wider den HERRN und wider seinen Christus".²⁷ Denn wahrhaftig, sie haben sich versammelt gegen deinen heiligen Knecht Jesus, den du gesalbt hast, Herodes und Pontius Pilatus mit den Heiden und dem Volk Israel,²⁸ zu tun, was deine Hand und dein Rat zuvor bestimmt hat, dass es geschehen sollte.²⁹ Und nun, HERR, siehe an ihr Drohen und gib deinen Knechten, mit aller Freimut zu reden dein Wort,³⁰ und strecke deine Hand aus, dass Heilungen und Zeichen und Wunder geschehen durch den Namen deines heiligen Knechtes Jesus.³¹ Und als sie gebetet hatten, bebte die Stätte, da sie versammelt waren; und sie wurden alle voll des Heiligen Geistes und redeten das Wort Gottes mit Freimut.

Die Gütergemeinschaft der ersten Gemeinde

³²Die Menge aber der Gläubigen waren ein Herz und eine Seele; auch keiner sagte von seinen Gütern, dass sie sein wären, sondern es war ihnen alles gemeinsam.³³ Und mit großer Kraft gaben die Apostel Zeugnis von der Auferstehung des HERRN Jesus, und große Gnade war bei ihnen allen.³⁴ Es war auch keiner unter ihnen, der Mangel hatte; denn alle, die da Äcker oder Häuser besaßen, verkauften

sie und brachten das Geld für das Verkaufte³⁵ und legten es den Aposteln zu Füßen; und man gab einem jeden, was ihm not war.³⁶ Josef aber, der von den Aposteln Barnabas genannt wurde — das heißt übersetzt: Sohn des Trostes, ein Levit aus Zypern,³⁷ der hatte einen Acker und verkaufte ihn und brachte das Geld und legte es den Aposteln zu Füßen.